

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหน่วยเรียนรู้พิเวทedorช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระ การเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบของการวิจัย
2. ประชากร
3. เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองผู้ศึกษาค้นคว้าได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ กลุ่มทดลองกลุ่มเดียวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (The Single Group Pre-test-Post-test Design) (ประวิต เอราวารณ์, 2545:55) รายละเอียดดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 แบบแผนการทดลองแบบ The Single Group Pre-test-Post-test Design

T₁ หมายถึง การวัดผลก่อนการทดลอง (Pre-test)

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

T₂ หมายถึง การวัดผลหลังการทดลอง (Post-test)

ประชารถและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา และรวบรวมข้อมูลประชากร ซึ่งเป็น นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกีดสามสิบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 จำนวน 8 คน ปีการศึกษา 2558

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 บทเรียน จำนวน 14 ชั่วโมง ดังนี้
 - บทเรียน 1 ทศนิยมสามตำแหน่ง
 - บทเรียน 2 หลักและค่าของเลข โดยตามค่าประจำหลัก
 - บทเรียน 3 การเขียนทศนิยมไม่เกินสามตำแหน่งในรูปกระจาย
 - บทเรียน 4 การเปรียบเทียบและเรียงลำดับทศนิยม
 - บทเรียน 5 ทศนิยมและเศษส่วน
 - บทเรียน 6 การหาค่าประมาณของทศนิยม
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีขั้นตอนการสร้าง และหาคุณภาพ ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คู่มือครุภัณฑ์ สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เกี่ยวกับหลักการ ชุดหมาย โครงสร้างหลักสูตร สาระการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ตัวบ่งชี้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน แหล่งการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใหม่ประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงโดยเนพาะสื่อและนวัตกรรมประเภทบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.3 ศึกษาโปรแกรม Authorwaer 7.0 การติดตั้ง โปรแกรม วิธีการสร้างบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.4 วิเคราะห์เนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วนำมา กำหนดจุดประสงค์เนื้อหา และรูปแบบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อเขียนโครงร่าง (Outline) ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบ่งเนื้อหาของบทเรียนออกเป็น 6 บทเรียน ดังนี้

บทเรียน 1 ทศนิยมสามลำดับ

บทเรียน 2 หลักและค่าของเลข โดยตามค่าประจำหลัก

บทเรียน 3 การเขียนทศนิยมไม่เกินสามลำดับในรูปกระจาย

บทเรียน 4 การเปรียบเทียบและเรียงลำดับทศนิยม

บทเรียน 5 ทศนิยมและเศษส่วน

บทเรียน 6 การหาค่าประมาณของทศนิยม

1.5 ออกแบบบทเรียนและวางแผนแนวทางในการนำเสนอเนื้อหาโดยเขียนบทภาพ (Story Board) เป็นแผ่นเรื่องราว โดยในแต่ละแผ่นประกอบไปด้วยเนื้อหาการกำหนดตัวอักษรสีพื้นรวมถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.6 นำบทภาพ (Story Board) ที่ผู้ช่วยสร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความสัมพันธ์ของเนื้อหาโดยให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้ เกี่ยวกับ น้ำหนักตัวอักษรสีพื้นรวมถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.7 นำบทภาพที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วย การเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ โปรแกรม Authorware 7.0

1.8 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นไปทางประสิทธิภาพ (E_1/E_2) โดยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1.8.1 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบหากข้อมูลรองโดยให้ปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

- 1.8.1.1 หน้าเริ่มนั้นของบทเรียนต้องน่าสนใจ
- 1.8.1.2 เพิ่มปุ่มแนะนำการใช้งานที่ใช้ในบทเรียน
- 1.8.1.3 การเรียงลำดับของเนื้อหา
- 1.8.1.4 ขนาดของตัวอักษรต้องเหมาะสมกับผู้เรียน
- 1.8.1.5 สีของตัวอักษรต้องเหมาะสมกับสายตาของผู้เรียน
- 1.8.1.6 เสียงดนตรีควรให้สอดคล้องกับเนื้อหา
- 1.8.1.7 จัดหน้าบทเรียนให้มีความเหมาะสม
- 1.8.1.8 ควรมีการเรียนซ้อมเสริม
- 1.8.2 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบหาข้อบกพร่องโดยให้ปรับปรุงแก้ไขดังนี้
- 1.8.2.1 สีของตัวอักษรและสีพื้นหลังควรเหมาะสมกับนักเรียน
 - 1.8.2.2 ปุ่มการเชื่อมโยงควรชัดเจน
- 1.8.3 การทดลองครั้งที่ 1 รายบุคคล โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเมืองแพม ซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่ใช่ประชากรแต่มีคุณลักษณะและบริบทคล้ายคลึงกันจำนวน 3 คน เป็นนักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 1 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน โดยแจ้ง จุดประสงค์ให้นักเรียนทราบเพื่อทำความเหมาะสมของเนื้อหา รูปแบบอักษร ภาษาที่ใช้ และเวลาในการทำกิจกรรม ผลของการทดลอง พนวณ ประสิทธิภาพของสื่อเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- 1.8.4 การทดลองครั้งที่ 2 กลุ่มเล็ก โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศูนย์ปางมะผ้า โครงการพระราชดำริ ซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่ใช่ประชากรแต่มีคุณลักษณะและบริบทคล้ายคลึงกัน จำนวน 9 คน โดยเลือกนักเรียนเก่ง 3 คน นักเรียนปานกลาง 3 คน นักเรียนอ่อน 3 คน เพื่อทำความเหมาะสมของรูปแบบ กิจกรรม ขนาดของตัวอักษร ภาษาที่ใช้ เนื้อหาเวลาในการทำกิจกรรม สื่อที่ใช้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยครุภยดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ประสิทธิภาพของสื่อเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- 1.8.5 การทดลองครั้งที่ 3 ภาคสนาม บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกีดสามสิบ จำนวน 8 คน เพื่อหาระดับประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พนวณ ประสิทธิภาพของสื่อเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมิน

2.2 สร้างแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 1 ชุด

2.3 นำแบบประเมินไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องโดยให้ปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

2.3.1 ข้อคำถามต้องชัดเจน เข้าใจง่าย

2.3.2 ข้อคำถามต้องสอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาที่จะประเมิน

2.4 นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) โดยการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าแบบทดสอบนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าแบบทดสอบนี้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

โดยให้ข้อเสนอแนะ คือ ข้อคำถามในการประเมินควรมีความเหมาะสมไม่ควรมีข้อทำตามมาก ให้นำเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำผลการพิจารณามาหาค่าเฉลี่ยเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการบอกคุณภาพแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กำหนดให้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระ การเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารการสร้างแบบทดสอบที่ดี วิธีการหาความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงของข้อสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2535) เพื่อให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้

3.2 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละเรื่องแต่ละเนื้อหากำหนดข้อสอบในแต่ละเนื้อหา

3.3 สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุม เนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก

3.4 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระ การเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นทั้งหมดเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญโดยให้ปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

3.4.1 โจทย์ที่เป็นตัวเลข ต้องมีภาษากริณ้ำก่อน

3.4.2 โจทย์ต้องเข้าใจง่าย ชัดเจน

3.4.3 สร้างตัวเลือกให้ดี

3.4.4 ข้อสอบผลสัมฤทธิ์ความสร้างให้มากกว่าข้อสอบที่จะนำมาใช้

3.4.5 จัดรูปแบบข้อสอบให้ชัดเจน

3.5 นำแบบทดสอบพร้อมแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้อง เนื้อหาและจุดประสงค์ระหว่างข้อสอบแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด พิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ความเที่ยงตรง โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยการ พิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเนี่ยไว้ว่าแบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่เนี่ยไว้ว่าแบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเนี่ยไว้ว่าแบบทดสอบนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

3.6 นำแบบทดสอบที่มีดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ 0.50

ขึ้นไป ไว้ส่วนแบบทดสอบที่มีดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.50 ตัดทิ้งไป

3.7 นำแบบทดสอบที่มีดัชนีความสอดคล้องต่ำแต่ 0.50 ขึ้นไป ทดลองกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศูนย์ปั่นมะคำโครงการพระราชดำริ ซึ่งไม่ใช่ประชากรและเป็นนักเรียน ที่เรียนเนื้อหานี้แล้ว

3.8 นำรายคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ความยากง่าย (p) และ ค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบเป็นรายข้อ เลือกข้อที่มีความยากง่าย $0.20 - 0.80$ (ภาคผนวก ง)

3.9 หากความเชื่อมั่นของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมดไปทดสอบ กับนักเรียนเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR-20) (ล้วน สายบศ และองค์มา สายบศ, 2538) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 (ภาคผนวก ง)

3.10 จัดทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาทฤษฎี เนื้อหาสาระ แนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ ลิกเคน์ (Likert) ที่มี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (บุญชุม ครีสอะด, 2545)

ความพึงพอใจมากที่สุด	5	คะแนน
ความพึงพอใจมาก	4	คะแนน
ความพึงพอใจปานกลาง	3	คะแนน
ความพึงพอใจน้อย	2	คะแนน
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	1	คะแนน

4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยได้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

4.3.1 การเขียนข้อคำถามให้กระชับชัดเจน

4.3.2 ภาษาต้องเข้าใจง่ายเหมาะสมกับนักเรียนระดับนี้ นำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของข้อความสำหรับวัดความพึงพอใจ ได้ข้อเสนอแนะ ดังนี้ปรับปรุงเกี่ยวกับการเขียนข้อความให้นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น ในบางข้อความนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศูนย์ปั่นมะผ้าโครงการพระราชดำริ จำนวน 16 คน แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบวัดความพึงพอใจมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับ

คะแนนรวมทุกข้อ (Item-Total Correlation) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 (ภาคผนวก ง)

4.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนำไปใช้กับประชาชน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและหาประสิทธิภาพของบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยดำเนินการดังนี้

1. ขอหนังสือขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือเพื่อทำวิทยานิพนธ์ และเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. ขออนุญาตโรงเรียนเพื่อทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้
 3. ทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้
 - 3.1 ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระ การเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 คน
 - 3.2 ปฏิบัติการศึกษาโดยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม ในการเรียนรู้ และทำการทดสอบระหว่างบทเรียน 6 บทเรียน
 - 3.3 ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 คน
 - 3.4 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน การเรียนรู้ของนักเรียนด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละและ คำนวณค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เทียบกับเกณฑ์ 80/80 ขึ้นไป จึงจะรับรองมาตรฐานประสิทธิภาพ บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่เป็นประเภทเนื้อหา (วุฒิชัย ประสงค์สอย, 2543)

2. วิเคราะห์ประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กรณวิชาการ (<http://pattarapon.myreadyweb.com/page-3949.html>) กล่าวว่า ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เป็นค่าแสดงความก้าวหน้าของผู้เรียนดัชนีประสิทธิผลความนิ่娈 0.5 ขึ้นไป โดยการคำนวณค่าประสิทธิผลเทียบกับเกณฑ์ 0.5 ขึ้นไป

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยการเรียนรู้ทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเทียบกับเกณฑ์ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

สอดคล้องกับวิเคราะห์ข้อมูล

1. สอดคล้องกับวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ใช้สูตรดังนี้ (กรณวิชาการ, 2545)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การหาสัมประสิทธิ์ของค่าความเชื่อมั่นของ Cronbach (กรณวิชาการ, 2545)

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 S_i^2 แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

1.3 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้ Item-total Correlation ของ Pearson (Pearson Correlation) คำนวณจากสูตร r_{xy} (บุญชุม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[N\sum x^2 - (\sum x)^2][N\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับ Y
 $\sum x$ แทน ผลรวมของค่าตัวแปร X
 $\sum y$ แทน ผลรวมของค่าตัวแปร Y
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร X
 $\sum y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร Y
 $\sum xy$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างค่าตัวแปร X กับ Y
 N แทน จำนวนคู่ของค่าตัวแปรหรือจำนวนสมาชิกในกลุ่ม

1.4 การวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (กรรมวิชาการ, 2545)

$$p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ p แทน ความยากง่ายของแบบทดสอบแต่ละข้อ
 R แทน จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
 N แทน จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบนั้นทั้งหมด

1.5 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (กรณีวิชาการ, 2545)

$$r = \frac{R_U - R_L}{N/2}$$

เมื่อ r แทน อำนาจจำแนกของแบบทดสอบรายข้อ

R_U แทน จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนี้ของกลุ่มสูง

R_L แทน จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนี้ของกลุ่มต่ำ

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.6 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรคูเดอร์ริชาร์ดสัน (KR-20) (ล้วน สายศศ และ อังคณา สายศศ, 2539)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ

$p = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบถูก}}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของคนทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ $1-p$

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

$$S_t^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ X แทน ผลของคะแนนทั้งหมด

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บัญชี ศรีสะภาค, 2535)

$$\mu = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้สูตรดังนี้ (บัญชี ศรีสะภาค, 2535:2)

$$\sigma = \sqrt{\frac{(\sum x - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 x แทน คะแนนส่วนตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 \sum แทน ผลรวม

2.3 ค่าประสิทธิภาพ โดยใช้สูตรของ ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2545) ดังนี้

$$E_i = \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100$$

E_i คือ ประสิทธิภาพของการบันทึก
 $\sum X$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรืองานระหว่างเรียน
 A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
 N คือ จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B}} \times 100$$

E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ΣX คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนผู้เรียน

2.4 ค่าดัชนีประสิทธิผล โดยใช้สูตรของ เพชรินทร์ กิจระการ (2544) ดังนี้

$$\text{ดัชนี} = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

ค่าดัชนีประสิทธิผลซึ่งได้ค่าดังต่อไปนี้ จึงจะยอมรับประสิทธิภาพของบทเรียน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน